

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 113. Franciscus de Paula jussu Regis ad aulam accitus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66444)

Sæcul. XV.
A.C. 1483

cterium prodigus, cui singulis mensibus plusquam decem millia nummum donabat. Testatur Mezeraius, hunc Medicum tantam sibi in Regem arrogasse audacitatem, ut eum, perinde ac si famulus ejus esset, asperioribus verbis objurgare non dubitaverit, illumque suo arbitrio que nutui in omnibus ancillari compelerit; Seio equidem, exprobrabat Regem aliquando ex aula sua quemadmodum plerisque domesticis suis fecisti, expulsum. Sed tu haud in octavum diem me ejecto superstes eris. Hæc jurans tanta enuntiabat arrogantia, ut Rex perterritus eidem nihil denegare amplius auderet, sed omnem illius petulantiam, ac proterviam æ quo animo toleraret, quamvis aliquo submissionis sibi debitæ tenacissimus esse

§. CXIII.

S. Franciscus de Paula jussu Regis aulam accitus.

Cum Rex viros pietatis opinione celebres summopere coleret, eorum præcibus vitæ suæ prorogationem obtinere confidebat; hinc, cum cuiusdam sancti Eremicolæ in Calabria, qui Franciscus de Paula vocatus, Ordinis FF. Minimorum Fundator erat, sanctitatis ac miraculorum fama ex Italiæ finibus usque ad ipsum Franciæ Regnum penetraisset, Ludovicus percepit

ceptis hujus viri meritis eundem ad se ^{Sæcul. XV.} accersere statuit, nullaque mora datis ^{A.C. 1483.}

literis illum ad se venire rogat, omnem opem atque operam tam ei, quam Ordini ipsius firmius stabilendo pollicitus. Ast ubi virum sanctum ejusmodi pollicitationibus minime motum intelligeret, ad Neapolis Regem decrevit Legatum, qui instaret, ut Rex Franciscum ad Ludovici vota inclinaret. Rex Neapolitanus, qui exteris nationibus hujus Sancti praesentiam parum invidebat, omnem movit lapidem, ut Galliarum Regis precibus hac in re obsecundaret. Verum Franciscus haud dissimulanter profitebatur, quod neutquam Dei potentiam tentatus, nec quadringentorum milliarium iter suscepturus esset, eo fine, ut ejusmodi viris obsequeretur, qui nonnisi per insima, ac mere humana media miraculum quærunt. Ludovicus ob longioris vitae desiderium omnis moræ impatiens, hacque via frustratus, ad Sextum IV. Pontificem supplex recurrit. Papa ad Regis preces Sancto huic Eremitæ literas alias, atque alias transmisit, præcepitque, ut nulla mora Regem adiret. Franciscus nil jam hæsitans unacum Regio æconomico, quem Ludovicus XI. hunc in finem præmiserat, iter agreditur, ac Neapolim, Romamque percurrens, Ostiæ navem concedit, in Franciam navigaturus,

Secul. XV turus, ubi etiam secundis ventis appu
A G 483. sus est.

§. CXIV.

Sanctus in Gallias appulsus, & Plesiacum delatus.

*Comm. lib 6.
7. & 8.*

Ludovicus sanctum hunc virum in Gallias adventasse intelligens, tam inde efferebatur lætitia, ut adventus nuncium deferenti marsupium decem aureum millibus grave dono daret: cumque vir sanctus Turoniam proxime accedens Rex Delphinum Filium suum ei obviamisit, qui illum Ambaciæ summa veneratione ac cultu excepit: postquam vero ille ad castrum Plessiaci die vigesima quarti Aprilis anno priori millesimo quadragesimo octogesimo secundo pervenit, Ludovicus cum tota sua Curia in ejus occursum effusus iisdem, inquit Communeus, honoribus ac submissione virum sanctum perinde, ac si Papa esset, receperit, atque in genua procidens per eum a Deo vitæ suæ prorogationem impensius exoravit. Ast Ludovico Sanctus denunciabat, non minus Regibus quam ceteris hominibus terminos vitæ a Deo positos esse, quocirca immutabilem Dei sententiam mutari adeo non postularet, ut prompto potius animo sese illius voluntati submitteret. Hoc dicto Rex Francisco ad inferiorem castri arcem deducto in quodam